

DATO: 09.12.2024

Sagsnr.2024-2107

K E N D E L S E

Sagens parter:

I denne sag har [advokat A] på vegne af [klager] klaget over [indklagede], [by].

Klagens tema:

[Advokat A] har på vegne af [klager] klaget over, at [indklagede] har tilsidesat god advokatskik ved at forsøge at påvirke en skønsmand til at udstede vedkommendes skønserklæring med et andet indhold, end hvad skønsmanden selv havde lagt op til.

Datoen for klagen:

Klagen er modtaget i Advokatnævnet den 28. august 2023. Sagen er oprettet ved indbetaling af gebyr den 27. juni 2024.

Sagsfremstilling:

I forbindelse med en verserende landsretssag, hvor [advokat A] repræsenterede [klager], og [indklagede] repræsenterede modparten, blev der afholdt syn og skøn.

Ved e-mail af 26. juli 2023 til parterne fremsendte skønsmanden sit udkast til skønsrapport. Af e-mailen fremgik bl.a. følgende:

"Måtte I finde faktuelle fejl – skønnet skal ikke kommenteres – bedes I melde tilbage senest onsdag den 2. august 2023, jævnfør at endelig skønsrapport skal indsendes til [landsretten] senest den 4. august 2023."

[Indklagede] skrev ved e-mail af samme dato til skønsmanden med kopi til [advokat A] bl.a. følgende:

"Spm. 3

Jeg skal fremhæve mine kommentarer i bilag A, fra min mail af fremgår, at det er vigtigt, at det specificeres, hvad der konkret kan anses for salgsfremmende hhv. administrationsomkostninger. Dette gør du ikke. Du er meget generel i dine betragtninger. Dvs. at jeg synes at mangle konklusion på, om der er nogle af de bogførte udgifter, der konkret kan anses for sådanne omkostninger. Jeg ved ikke, om vi har talt forbi hinanden her? Når du "konkluderer", at de kan være afholdt for at erhverve, sikre og vedligeholde, osv.... kan de da også være det modsatte på baggrund af kvaliteten af det materiale, du har set? Det er en – med al respekt – lidt for inkonklusiv konklusion, jeg synes, at du foretager.

[...]

Konklusion

Det debitortab, der er på 157.500 kr. i årsrapporten for 2017, er det det samme som bilag AY og AZ for så vidt angår de 150.000 kr. heraf?

Når du anfører, at en konklusion er "indikativ" på baggrund af de manglende, underliggende bilag, m.m., hvad betyder det så for troværdigheden af konklusionen? Jeg sigter her ikke på, om du er troværdig, naturligvis, for det er du!!! – men jeg savner en form for prosa på, hvad du som statsautoriseret revisor mener om, hvor meget læseren af din konklusion kan lægge sig op af konklusionen og stole på den. Altså, hvor sikker er du? Ville du kunne lave en af de tungere

revisorerklæringer uden forbehold?

Husk, at såvel jeg som min kollega som de tre landsdommere er jurister, og ikke revisorer. Og når du udtaler dig som revisor mener jeg derfor, at vi bør kunne læse konklusionen ud fra de normale forståelser, en revisor ville gøre af det materiale, han gennemgår OG reviderer. Det er jo også det, jeg har forsøgt at få frem i mine spørgsmål. Og med din sluterklæring når vi helt udenom at du som revisor "lægger hånden på kogepladen", synes jeg. Med al respekt.

Husk nemlig på, at rapporten jo skal bruges til at overbevise landsretten om, hvad der mest objektivt set er rigtigt. Og når der ikke er nogen form for trykprøve, så synes jeg måske, at det er lidt for løst skrevet, med din sluterklæring "uden ansvar", men alene i overensstemmelse med "omhyggelighed" – hvilket jeg er enig i at det virker som – samt "samvittighedsfuldt" – hvilket jeg ikke kan se, hvad har med sagens relevans at gøre. Med al respekt?"

[Advokat A] skrev ved e-mail af 27. juli 2023 til skønsmanden med kopi til [indklagede] bl.a. følgende:

"Det er min opfattelse, at du skal se bort fra [indklagede]s bemærkninger.

Formålet med at sende skønserklæringen i udkast til parterne var alene at undgå faktuelle fejl.

[Indklagede] har derimod benyttet lejligheden til at kommentere på din besvarelse/dine skøn i en forhåbning om at kunne ændre derpå. Det finder jeg stærkt kritisabelt."

Ved e-mail af 31. juli 2023 til sagens parter orienterede skønsmanden om, at han havde afsluttet skønssarbejdet og uploadet rapporten til [landsretten].

[Indklagede] svarede samme dag med kopi til [advokat A] bl.a. følgende:

"Jeg er overrasket over, at du ikke brugte nogen af bemærkningerne til noget – eller i hvert fald ikke har svaret direkte til os. Hvordan kan det være?"

Med forbehold for, hvad du har tilrettet siden kladden blev sendt, tager jeg forbehold for begæring om supplerende syn og skøn, for vi har nu været alle de nye 470 siders bilagsmateriale igennem, som virkelig giver anledning til supplerende spørgsmål. Nu ville jeg bare flage det. Jeg vender retur."

Parternes påstande og anbringender:

Klager:

[Advokat A] har på vegne af [klager] påstået, at [indklagede] har tilsidesat god advokatskik ved at forsøge at påvirke en skønsmand til at udstede vedkommendes skønserklæring med et andet indhold, end hvad skønsmanden selv havde lagt op til.

[Advokat A] har til støtte herfor særligt gjort gældende, at skønsmanden alene udbad sig kommentarer til eventuelle faktuelle fejl, men [indklagede] benyttede lejligheden til at kommentere på skønnet. Bemærkningerne i e-mailen af 26. juli 2023 er fremsat for at påvirke skønsmanden til at ændre indholdet af sin erklæring. [Indklagede] overhørte [advokat A]'s indvending om, at dette måtte anses for uetisk, idet han, da skønserklæringen fremsendtes, på ny kritiserede indholdet og skønsmandens erklæring og arbejdsmetode. Da [indklagede] samtidig varslede supplerende syn og skøn, kan kritikken af skønserklæringen alene ses som et forsøg på at påvirke skønsmandens indhold af den senere supplerende skønserklæring. Der henvises til Advokatretten, Mads Bryde Andersen, side 602-605, hvoraf det fremgår, at skønsmænd skal ligestilles med vidner, som en advokat ikke må søge at påvirke til at forklare noget bestemt.

Indklagede:

[Indklagede] har påstået frifindelse og har til støtte herfor særligt gjort gældende, at han ikke samlet set i de pågældende e-mails af 26. og 31. juli 2023 har skrevet noget, der i nogen forhold kan anses for at være overtrædelse af de advokatetiske regler i forhold til den anvendte skønsmand. Det skal fra modtagerkredsen af e-mailkorrespondancen i øvrigt særligt fremhæves, at [advokat A] naturligvis var modtager af e-mailen også. [Indklagede] ville ikke fremsende e-mails til en skønsmand i en sag udenom sin kollega. Fra det citerede fra Mads Bryde Andersens bog skal således fremhæves, at det særligt i relation til skøns mænd ville være dadelværdigt, om [indklagede] havde undladt at sætte sin kollega på som modtager af e-mails også. Da dette ikke er undladt, er der ingen overtrædelse af advokatetikken i dette forhold heller.

[Indklagede] har videre anført, at indholdet af skønserklæringen efterfølgende, og grundet det forhold, at [advokat A] var af den opfattelse, at [indklagede]s ankepunkter til skønsmanden skulle formuleres som supplerende spørgsmål, frem for, at han skulle forholde sig til det i e-mailkorrespondancen, gav anledning til, at et supplerende syn og skøn blev imødekommet af [landsretten] til afklaring af bl.a. de forhold, som er fremhævet i [indklagede]s e-mails.

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 7 medlemmer.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Det følger af retsplejelovens § 126, stk. 1, at en advokat skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik.

Advokatnævnet finder, at [indklagede] ved sin e-mail af 26. juli 2023 til syn- og skønsmanden har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1.

Nævnet har herved særligt lagt vægt på e-mailens indhold, som indeholdt en række uddybende spørgsmål til skønsmanden, og som ikke forudgående var afstemt med modparten. Dette kunne efter nævnets vurdering være egnet til at påvirke skønsmandens udtalelse på et tidspunkt, hvor den endelige skønsrapport endnu ikke forelå.

[Indklagede] er tidligere ved Advokatnævnets kendelse af 15. juni 2022 tildelt en irrettesættelse for tilsidesættelse af god advokatskik. Advokatnævnet pålægger derfor i medfør af retsplejelovens § 147 c, stk. 1, [indklagede] en bøde på 10.000 kr.

[Indklagede] kan indbringe afgørelsen for retten inden 4 uger efter modtagelsen af kendelsen, jf. retsplejelovens § 147 d.

Herefter bestemmes:

[Indklagede] pålægges en bøde til statskassen på 10.000 kr.

På nævnets vegne

Ole Hasselgaard